

Sygn. akt II Cz 212/14

POSTANOWIENIE

Dnia 07 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Bednarek - Moraś

Sędziowie: SO Iwona Siuta

del. SR Katarzyna Longa (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 07 lutego 2014 r. w S.

sprawy z powództwa T. R.

przeciwko Bankowi (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. VII Oddział w S.

o ustalenie

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego składu w Sądzie Rejonowym Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 23 września 2013 r., sygn. akt I C 1390/12

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

Sygn. akt II Cz 212/14

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 23 września 2013 r. Przewodniczący w Sądzie Rejonowym Szczecin - Centrum w Szczecinie zwrócił pozew T. R. przeciwko Bankowi (...) spółce akcyjnej w W..

W uzasadnieniu wskazano, iż zarządzeniem z dnia 19 lipca 2013 r. wezwano pełnomocnika powoda do usunięcia braku formalnego pozwu m.in. poprzez precyzyjne wymienienie, w sposób umożliwiający identyfikację, wszystkich załączonych do pozwu dokumentów. Wezwanie doręczono w dniu 01 sierpnia 2013 r. Pomimo upływu terminu przedmiotowe zarządzenie nie zostało wykonane w pełnym zakresie. Z treści nadesłanego pisma wynika, że powód dołącza „16 sztuk” różnych dokumentów wymienionych wśród załączników jako „dwa komplety dokumentacji”. W odpowiedzi na wezwanie pełnomocnik powoda oznaczył jedynie 9 dokumentów. Dodatkowo wskazując na art. 126 § 1 pkt 5 k.p.c. Przewodniczący wyjaśnił, że każde pismo procesowe, w tym pozew powinno zawierać wymienienie załączników. Z przepisu zaś art. 128 k.p.c. wynika, że do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom. Nie wymienienie załączników oraz nie dołączenie odpisu załącznika dla strony przeciwnej stanowi brak formalny, który podlega usunięciu.

Przywołując przepis art. 130 § 1 k.p.c., Przewodniczący wskazał, że strona pomimo wezwania nie uzupełniła braku formalnego pozwu, tj. nie wymieniła precyzyjnie wszystkich załączników. Tym samym sąd nie jest w stanie skontrolować, czy wszystkie dokumenty, które miał zamiar dołączyć powód do pozwu, zostały faktycznie przedłożone do sądu. Co więcej, nie można również skontrolować, czy wszystkie zamierzone dokumenty zostały złożone w odpisach

czy też nie. W związku z czym, sąd nie jest w stanie ustalić, czy strona powodowa zachowała się zgodnie z normą wskazaną w treści art. 128 k.p.c. W konsekwencji w oparciu o przepis art. 130 § 2 k.p.c. Przewodniczący zarządził zwrot pozwu, podkreślając że precyzyjnie oznaczenie dokumentów dołączanych do pozwu ma istotne znaczenie również ze względu na instytucję prekluzji dowodowej. Aby skontrolować - w toku dalszego postępowania - czy dany dokument jest nowym dowodem, nieodzowna jest wiedza, jakie konkretnie dokumenty zostały dołączone do pozwu. Jeżeli sąd nie usunie braku formalnego pozwu i nie zobowiąże - na początku postępowania - do precyzyjnego wymienienia załączników, to nie będzie w stanie ustalić czy złożony np. na rozprawie dokument jest nowym dowodem. Tym samym, to sąd dopuściłby się uchybienia, gdyż nie zobowiązał do uzupełnienia braku.

W zażaleniu wywiedzionym na powyższe zarządzeniem powód wniósł o jego uchylenie. Rozstrzygnięciu zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, w postaci art. 130 § 2 k.p.c., przez jego niewłaściwe zastosowanie, w sytuacji gdy nie było przeszkód do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym.

Skarżący wyjaśnił, że w zakreślonym przez Sąd terminie pełnomocnik powoda złożył pismo, w którym oświadczył, iż popiera wnioski dowodowe złożone przez powoda, w tym też pisma z dnia 28 stycznia 2013 r. o przesłuchanie powoda i zobowiązanie pozwanego do złożenia dokumentacji kredytowej. Ponadto pełnomocnik powoda wskazał z nazwy i daty ich wydania, dziesięć dokumentów załączonych do pozwu. Zdaniem strony skarżącej zaskarżone zarządzenie nie jest zasadne z uwagi na fakt, iż w piśmie z dnia 08 sierpnia 2013 r. pełnomocnik powoda w sposób wyraźny i precyzyjny (z nazwy i daty ich wydania) wskazał te dokumenty, które miał zamiar dołączyć powód do pozwu. Wobec tego w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z brakiem formalnym pozwu polegającym na nieprecyzyjnym wymienieniu załączników, albowiem dokumenty te zostały sprecyzowane przez pełnomocnika powoda. Fakt, iż pozwany w swoim piśmie wskazał większą liczbę załączników nie może hamować czy też uniemożliwiać nadania pismu biegu, w sytuacji gdy Sąd ma możliwość rozpoznania go w trybie właściwym na podstawie dokładnie wskazanych przez pełnomocnika powoda dokumentów.

Nie jest zasadne stanowisko, zgodnie z którym w przedmiotowej sprawie nie można ustalić, czy wszystkie dokumenty, które chciał złożyć powód, zostały przedłożone w odpisach, czy też nie. Pełnomocnik powoda wskazał te dokumenty, natomiast kontrola, czy zostały one złożone przez powoda w odpisach czy też nie jest czynnością techniczną, która może polegać na prostym porównaniu, czy dokumenty wskazane przez pełnomocnika znajdują się w odpisach dla doręczenia ich stronom i po jednym odpisie do akt sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda okazało się uzasadnione i w konsekwencji doprowadziło do wydania orzeczenia reformatoryjnego - uchylenia zaskarżonego zarządzenia.

Podstawą zwrotu pozwu T. R. stanowił art. 130 § 1 i 2 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie.

Zarządzeniem z dnia 19 lipca 2013 r. przewodniczący wezwał pełnomocnika powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez: zawnioskowanie dowodów celem wykazania przytoczonych okoliczności faktycznych oraz poprzez precyzyjne wskazanie, w sposób umożliwiający identyfikację, wszystkich dokumentów załączonych do pozwu, w terminie tygodniowym, pod rygorem zwrotu pozwu.

W wykonaniu powyższego zobowiązania pełnomocnik powoda wskazał, iż popiera wnioski dowodowe złożone przez powoda, w tym te z pisma z dnia 28 stycznia 2013 r. o przesłuchanie powoda i zobowiązanie pozwanego do złożenia dokumentacji kredytowej. Dalej pełnomocnik, zgodnie z wezwaniem, wskazał kolejno dokumenty: skarga na czynności komornika z 16.04.2012 r., zawiadomienie o wszczęciu śledztwa z 25.01.2011 r., postanowienie o odrzuceniu skargi z 1.04.2011 r., pismo prokuratora do Banku z 2.12.2011 r., zawiadomienie z 22.08.2011 r., postanowienie o

umorzeniu śledztwa z 31.03.2011 r., pismo komornika z 24.01.2011 r., pismo komornika z 1.02.2012 r., postanowienie o umorzeniu egzekucji z 28.03.2012 r. i zaświadczenie z 3.03.2010 r.

W ocenie Sądu Okręgowego, w rozpoznawanej sprawie, nie zaistniały przesłanki do zwrotu pozwu na podstawie art. 130 § 2 k.p.c., przy czym zauważenia wymaga, że zwrot nastąpił wyłącznie z tego powodu, że w ocenie Przewodniczącego powód nie podołał obowiązkowi precyzyjnego wymienia wszystkich załączników.

W doktrynie istnieją rozbieżne opinie, czy wymienienie załączników należy w ogóle traktować jako wymóg formalny pisma procesowego. Generalnie przyjmuje się jednak, że brakiem formalnym byłyby sytuacje skrajne, tj. niewskazanie w ogóle załączników do pozwu lub ich ogólne określenie (Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze. Część Druga. Postępowanie zabezpieczające Autor komentarza: J. M., G. P., W. K., E. T., G. J., Wydanie: 2012).

Przepis art. 126 § 1 pkt 5 k.p.c. nakazuje, ażeby każde pismo procesowe zawierało wymienienie załączników. Wymienienie załączników niewątpliwie polega na wskazaniu każdego z nich z osobna poprzez nazwanie tego dokumentu. Nie jest wymienieniem załączników podanie tylko ich liczby. Ten brak pozwu, przy bardzo dużej liczbie dołączonych kserokopii różnych dokumentów i niejednolitym ich opisie, w kontekście art. 128 § 1 k.p.c. może powodować konieczność jego uzupełnienia. Z reguły jednak niewymienienie załączników do pisma nie jest tego rodzaju brakiem, który uniemożliwia nadanie pismu prawidłowego biegu, a zatem nie wymaga wezwania o usunięcie tego braku formalnego pozwu. W niniejszej sprawie powód w pozwie jedynie wskazał, że załącznikami są dwa komplety dokumentacji, stąd można bronić stanowiska, że wezwanie do usunięcia braków było zasadne.

Jednakże zarządzenie o zwrocie pozwu, w sytuacji gdy pełnomocnik powoda, na wezwanie sądu, nazwał dołączone do pozwu dokumenty wraz ze wskazaniem ich daty, należy uznać za nieprawidłowe. Lista dokumentów zawarta w odpowiedzi z dnia 08 sierpnia 2013 r. w sposób dostateczny precyzuje, jakie załączniki zostały złożone z pozwem i w konsekwencji jakie dokumenty zostały dołączone do pozwu na poparcie twierdzeń strony powodowej. Takie stanowisko pełnomocnika powoda w ocenie Sądu II instancji pozwala na ustalenie, które dokumenty powód miał zamiar dołączyć do pozwu i jednocześnie pozwala skontrolować, czy wszystkie zamierzone dokumenty zostały złożone w odpisach. Okoliczność pominięcia w wykazie załączników w postaci pism znajdujących się na kartach 11 (pismo Prokuratury Okręgowej z dnia 25 października 2010 r.), 12 (pismo Prokuratury Rejonowej z dnia 23 września 2011 r.), 22 (pismo Banku z dnia 2 października 2001 r.) nie uniemożliwia nadania sprawie biegu i wbrew twierdzeniom Przewodniczącego nie daje podstaw do zwrotu pozwu.

Pamiętać bowiem należy, iż zwrot pozwu z powodu nieuzupełnienia braków formalnych może nastąpić jedynie wówczas, gdy skutek tego sprawie nie można nadać dalszego biegu. Muszą to więc być tego rodzaju uchybienia, które wykluczają możliwość nadawania sprawie biegu celem jej rozpoznania.

Zdaniem Sądu Okręgowego aktualnie możliwe jest nadanie sprawie właściwego biegu, a w konsekwencji dokonany zwrot pozwu należało ocenić jako nieprawidłowy. W tym stanie rzeczy Sąd Odwoławczy uchylił zaskarżone zarządzenie, o czym orzeczono w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.